

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18-09-2018 es va dictar Aute per l'Hble. Batlle, en el que decidia no admetre a tràmit el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. J.A.O.M., C.D.L.H.P. i de la societat XXX SA, formulat per escrit de data 10-09-2018, contra l'aute de data 05-07-2018.

II.- En data 21-09-2018 la representació processal dels Srs. J.A.O.M., C.D.L.H.P. i de la societat XXX va interposar recurs de queixa contra l'Aute de data 18-09-2018.

Per Providència de data 27-09-2018, aquesta Sala va sol·licitar al Batlle ponent de la causa que emetés un informe indicant els motius de l'inadmissió a tràmit del recurs d'apel·lació.

En data 07-10-2018 l'Hble. Batlle va emetre el corresponent informe.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els que la part recurrent fonamenta el seu recurs de queixa són els que segueixen.

En primer terme, sustenta que, per diligència de 7-04-2017, es va concedir el termini de 15 dies naturals per a presentar, si ho considerava adient, una valoració pericial contradictòria. Es va presentar un escrit, de data 18-05-2017, en el que es demanava l'ampliació de termini.

Es va aportar la valoració pericial contradictòria en virtut de l'escrit de 20-06-2017 i atès que considerava que el valor del terreny era de 1.638.899,73 euros mentre que la valoració judicial era de 848.528,13 euros, sol·licitava una nova valoració.

En data 5-07-2018, un any després de l'aportació de la valoració, es dicta Aute que no admet a tràmit la valoració i contra el qual es va formular recurs d'apel·lació que fou inadmès a tràmit i que motiva la present queixa.

En segon terme, assenyala que el 24-09-2018 es portarà a terme la subhasta del bé i si la Batllia volia inadmetre la valoració no ho podia fer un

any després i a la porta de la subhasta i si no volia allargar el termini, ho havia de comunicar a la part i no permetre l'elaboració del peritatge i el pagament del seu preu.

En aquest sentit, demanava l'adopció d'una mesura cautelar consistent en la suspensió de l'Aute de 5-7-2018 i que s'anul·lés la subhasta prevista pel 24-09-2018 en atenció als perjudicis d'impossible reparació que es produïrien.

I, per segon altressí, demanava la nul·litat del procediment amb retroacció de les actuacions fins el moment anterior al dictat de l'Aute de 5-07-2018 i que la Batllia procedeixi segons l'escrit presentat en data 20-06-2017.

I, en darrer terme, considera que el recurs interposat s'havia d'admetre a tràmit, ja que posa fi al procediment d'execució i si es procedeix a la subhasta d'acord amb la valoració judicial es produirà un perjudici per la recurrent i pels creditors.

II.- El primer extrem que ha de ser resolt és el relatiu a l'adopció d'una mesura cautelar de suspensió de les decisions de la Batllia i d'anul·lació de la subhasta judicial.

Aquest motiu ha de ser refusat, tota vegada que segons indica la pròpia Batlle en el seu informe de 7-10-2018, per Aute de 23-09-2018 es va suspendre la subhasta prevista pel dia 24 de setembre d'aquest any. Per tant, els perjudicis d'impossible reparació als quals feia referència la recurrent han desaparegut i cap dany es pot produir ni a la part ni als creditors en tant la subhasta es troba suspesa.

Alhora, per segon altressí interessa la nul·litat d'actuacions, tota vegada que considera que les decisions de la Batllia han vulnerat el seu dret a la jurisdicció.

Aquestes al·legacions poden ésser resoltes conjuntament amb la prosperabilitat o no del recurs de queixa.

III.- L'estimació o refús del present recurs de queixa depèn de si el recurs d'apel·lació es va inadmetre per la Batllia de forma adequada o incorrecta, a la vegada que s'ha d'apreciar si van existir o no vulneracions al dret fonamental de la recurrent a la jurisdicció (art. 10 CA).

El primer que cal posar en relleu és que els terminis són improrrogables, excepte que el tribunal així ho decideixi motivadament, de manera que quan un escrit es presenta fora de termini, opera l'anomenada preclusió. En conseqüència, l'escrit presentat no pot produir cap mena d'efecte en el procés i les al·legacions efectuades es tenen per no fetes.

En el sentit exposat, l'article 9.4 de la Llei Qualificada de la Justícia determina que *"4. Salvades raons excepcionals, que el Batlle o Tribunal haurà de notificar i motivar, els terminis establerts a les lleis de procediment vinculen per igual a tots els intervinents en qualsevol mena de litigi"*.

De les actuacions s'extreu que, en data 27-04-2017, es va traslladar a la representació processal, com així es reconeix en el recurs de queixa, el dictamen pericial del Sr. V. i se'ls atorgava (art. 13 de la Llei 44/2014, del 18 de desembre, de l'embargament, el termini de 15 dies naturals per a presentar una valoració contradictòria.

Escolat el termini, en data de registre 19-05-2017, es demanava la concessió d'un nou termini per a poder presentar la peritació contradictòria,

alhora que es feien al·legacions respecte del domini de la finca i de la possibilitat d'efectuar una dació en pagament.

És cert que hagués estat processalment més correcte retornar l'escrit presentat fora de termini a la part i fer constar a les actuacions el retorn i la causa d'aquest i no esperar a resoldre la seva inadmissió per Aute de 5-09-2018. No obstant, cap vulneració del dret a la jurisdicció s'ha produït, tota vegada que no solament la valoració pericial contradictòria sinó el propi escrit de pròrroga del termini, quan aquests són improrrogables, excepte supòsits de força major, s'havien presentat quan els 15 dies naturals havien passat. Per tant, els danys i perjudicis soferts per la part que presenta un dictamen pericial fora de termini no poden ésser traslladats al tribunal sinó que han de ser assumits per aquesta.

I malgrat no admetre a tràmit la valoració pericial contradictòria, l'Aute de 5-09-2018 sí analitza les altres peticions relatives a la titularitat de la finca objecte de subhasta i a la petició de dació en pagament, per indicar que no esdevé adequada la dació en pagament sense l'acceptació dels agents-executants en el procés d'execució i que l'Hble. Comú d'Encamp assenyala que no existeix cap conflicte respecte de la titularitat de la finca XXX i que les discrepàncies existents en relació a la titularitat ho són respecte d'una altra finca no objecte de l'execució.

Interposat recurs d'apel·lació contra l'Aute de 5-09-2018, per Aute de 18-09-2018 fou inadmès a tràmit i el recurs de queixa, al marge de les vulneracions abans referides, es sustenta en què es tracta d'un Aute que posa fi al procediment d'execució i que la celebració de la subhasta perjudicaria als creditors i a la part recurrent.

El present recurs de queixa no pot prosperar per les següents consideracions.

Aquesta Sala ja ha tingut ocasió d'assenyalar (vegeu els Autes de 23-11-2016 i els dictats en els rotlles 235/11, 143/12 i 272/12)) que el criteri rector, en seu d'execució: *"consisteix, per una banda, en l'admissió limitada dels recursos d'apel·lació a aquells casos en els quals s'ha previst la tramitació d'un incident d'execució, com ho és el contemplat per a la fixació de la quantitat de l'execució quan la condemna és il·líquida o s'han de liquidar els danys i perjudicis i, per l'altra, que el criteri general consisteix en l'admissió a un sol efecte del recurs (efecte devolutiu), com així també s'extreu d'allò previst a l'article 4.*

Per consegüent, sense perjudici de poder interposar recursos contra aquelles resolucions judicials que posen fi als incidents d'execució, les resolucions que es dictin durant el procediment no són susceptibles de recurs".

En consonància amb la doctrina referida, malgrat el criteri del recurrent, no es tracta d'un Aute que posi fi al procediment d'execució, sinó d'una resolució interlocutòria que no admet una valoració pericial contradictòria, per haver estat presentada fora de termini, de manera que la inadmissió de l'apel·lació ha esdevingut adequada i el recurs de queixa no pot prosperar.

IV.- La desestimació del recurs de queixa motiva la imposició de les costes processals d'aquesta alçada a la part recurrent (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de queixa interposat per la representació processal de J.A.O.M., C. D.L.H.P. i la mercantil XXX, S.A. contra l'Aute de 18-09-2018, que confirmem íntegrament. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-

